

1602.
Március.
Hampton
Court,
Anglia.

„Már egy álló hete **vérvörös** az égbolt London felett. Az egész **királyságból** özönlenek a jelentések a vad **viharokról**, oly mennydörgéssel, amely megsiketít, és oly **villámokkal**, amelyek templomokat és tornyokat egyaránt sújtanak, mindez **egyetlen** csepp eső nélkül.”

„Nézze csak ezt--”

„Hová is tettem?”

„Á, igen. **Nézze**. York városát **földrengés** döntötte össze. A lápvidéket árvíz **öntötte el**. És ha jól értem, amit mond, ugyanezen dolgok zajlanak egész Európában. Talán az egész világon.”

Igen, felség. Olybá tűnik.

Sir Nicholas, az udvarban akadnak páran, akik **»köhhe köhhe«** úgy séjtik, ezek jelek, s hogy eljöttek az **utolsó** napok. Hogy a **világot** hamarosan tűz és sötétség emészti el. Erre mit tud mondani? Nos?

Felség, sajnos azt kell mondjam, a világvége kívül esik a szaktudásom területén.

Á, a jó doktor! Pont időben.

Jó doktor unam mit mond hát? Valóban vége a világnak?

Felség, az bizonyos, hogy valami barátságosan üli meg a levegőt. Hogy az ítélet napja közeleg-e, azt nem tudom megmondani.

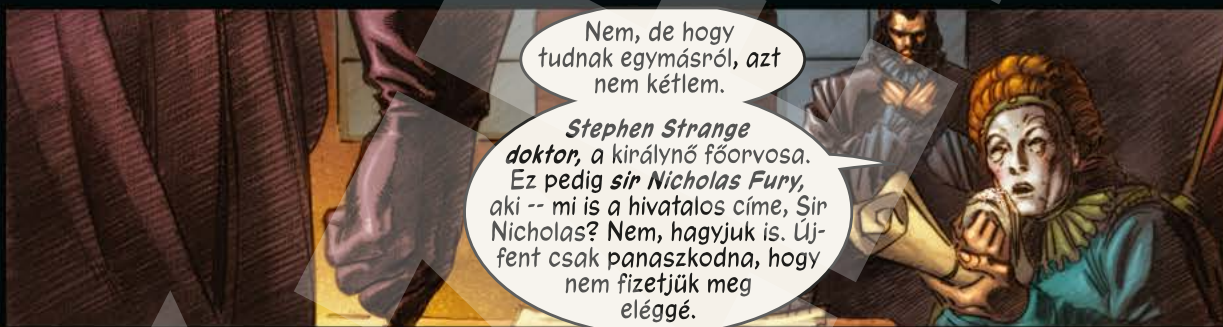
Nem tudhatjuk sem a napot, sem az órát, úgy-e?

Ha nem tudja megmondani, akkor a semmiért fizetjük, és a királyi kincstár sem kimeríthetetlen, doktor.

Találkoztak már egymással?

Nem mondhatom, hogy részünk volt e megtiszteltetésben...

Nem, de hogy tudnak egymásról, azt nem kétkem.

Stephen Strange doktor, a királynő főorvosa. Ez pedig **sir Nicholas Fury**, aki -- mi is a hivatalos címe, Sir Nicholas? Nem, hagyjuk is. Új-fent csak panaszkodna, hogy nem fizetjük meg eléggé.

Sir Nicholas a mi **tudásszerzőnk**, doktor. A sok mesterkedés és ellenmesterkedés, megannyi elszuttogott szó és csalárd penge... ezeket ő leplezi le... vagy alkalmazza. Érti a munkáját.

Hogy még mi vagyunk a **Királynő**, és nem ők? Meg vagy százszor, ez az ő hibája.

Büszkén szolgállok, felség.

Büszkeség előzi meg a **bukást**, Sir Nicholas.

≠köhh köhh köhh≠

Doktor, mondja el Sir Nicholasnak, amit reggel a palotával közölt.

Igenis, felség.

Először is tudnia kell, hogy bizonyos értekezési csatornák nyitva állnak azok előtt, akik hozzám hasonlóan a misztikus művészeteket tanulmányozzák. Ezeket nem leplezhetem l--

Jó doktor, fel tudom sorolni az összes külföldit, akivel az elmúlt öt évben szót váltott.

Sokféle szó létezik, Sir Nicholas, és *nem* mindegyiket tudják kihallgatni kémei és zsványai.

Strange, elég. Mondja el, amit nekem is mondott.

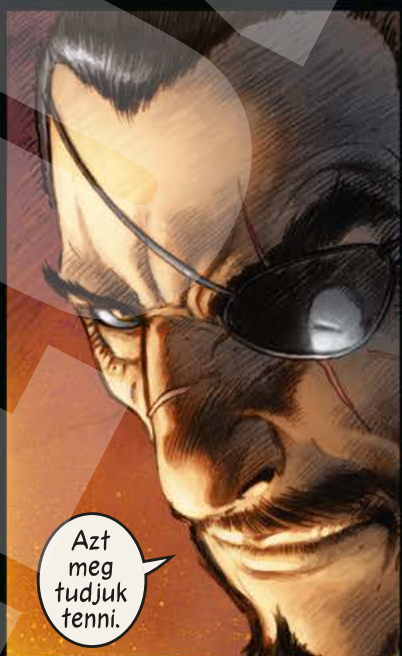
Van valami... nem tudom, pontosan mi az, de *nagy ereje* van. Úgy vélem, *veszedelmes*. Jeruzsálemben, a Szent Városban. Nekem ajánlották fel megőrzésre, és én *igent* mondtam.

Ha rossz kezekbe kerül, *katasztrófa* sújtja Angliát, talán az egész világot.

De ugyan minemű dolog ez?

Úgy vélem, egy *fegyver*. Nem vagyok biztos benne. De őriznünk kell az ideúton.

Azt meg tudjuk tenni.

Helyes. *Kész* is vagyunk. *≠köhh köhh* És reménykedjünk, hogy ez nem a *világvége*, ugye, Sir Nicholas? Ugye, jó doktor?

Legalábbis addig ne legyen vége, amíg én itt vagyok.

Jó éjt mindkettejüknek!

Van, aki szerint őfelsége egyszerűen megrettent néhány erősebb vihartól.

Őn is így véli?

Még nem tudom. És ön, doktor?

Ezek a viharok messze nem természetesek.

Hmm. Ha a világnak tényleg vége, megvéd minket ez a... templomosok kincse?

Sir Nicholas, semmiféle templomosokat nem említettem.

Valóban. Ahogy azt sem, hogy maga az Őreg hozza el önnek ezt a kincset.

Látja? Csak jók valamire a kémeim és zsványaim. De ha én tudom, akkor lefogadom, hogy a spanyolok, portugálok és oroszok előtt sem titok.

Egyikük sem tudja, mi az, de azt igen, hogy **kell nekik.**

Elmegyek **Westminsterbe**, és beszélek azzal, akinek feladata lesz a maga titokzatos ládáját Londonba juttatni.

Én pedig hazatérek greenwichi otthonomba. Jó éjt.

Válaszokat kérek a tükröm-től.